Wikipedia

Lumang Habanes

Mula sa Wikipediang Tagalog, ang malayang ensiklopedya

Ang **Lumang Habanes** ay ang pinakalumang parirala ng Wikang Habanes na sinasalita sa mga lugar na kung tawagin ngayon ay silangang parte ng Gitnang Java at sa kabuuhan ng Silangang Java. Ito ay may malakas na inpluwensya ng Sanskrit.

Lumang Habanes	
	Bhāṣa Jawa
Rehiyon	Gitnang Java, Silangang Java, Madura, at Bali
Era	nagawang papuntang Gitnang Javanese noong ika-13th siglo
Pamilyang wika	Austronesian ▪ Malayo-Polynesian ▪ Nuclear MP ▪ **Lumang Habanes**
Mga pamantayang anyo	Kawi
Mga kodigong pangwika	
ISO 639-2	`kaw`
ISO 639-3	`kaw` (as Kawi)
Talang panglinggwista	`kaw (http://multitree.linguistlist.org/codes/kaw)`

Habang ang nga ebidensiya ng pagsulat sa Java at nakasulat sa Sanskrit "Inskripyon ng *Tarumanegara*" ng 450, ang pinakalumang halimbawa ng nakasulat sa kabuuhang habanes, ay tinatawag na "Inskripyon ng *Sukabumi*", na ang petsa ay 25 ng Marso 804.Ang inskripyon na into ay, matatagpuan sa distrito ng Pare sa sa Rehidensya ng Kediri sa Silangang Java, na sa totoo lang ay kopya ng orihinal na pinetsahan mga 120 taon ng MA's maaga; ang kopya lamang ito ang ranging nakapreserba. Ang nga nilalaman nito ay patungkol sa konstruksyon ng dan para sa irigasyong kanal malapit sa Ilog Śrī Hariñjing (sa kasalukuyan ay Srinjing). Ang inskripyong ito ay ang huling klase ng nakasulat gamit ang titik ng Pallaba; lahat ng halimbawang-bunga ay nakasulat gamit ang titik ng habanes.

Pag-unlad

Ang lumang habanes ay hindi estatiko, at ang paggamit into ay sumasaklaw sa panahon na humigit kumulang ng 500 mga tao – mula sa iskripayon ng Sukabumi (Kediri, East Java) hanggang sa pagtatag ng Emperyong Majapahit noong 1292. Ang wikang habanes na kung saan ay sinasalita at sinusulat noong panahon ng Majapahit na nkahanda na sa mga ilang pagbabago at kung saan ay handa ng mapalapit sa modernong wika ng Habanes.